

VÁ ETEĀENICE - PSĀ• PROCHĀ•ZKA

ĀšterĀ½, 19 prosinec 2017

Zima je tady a já, i kdyĀ¾ nerada, si to musím pĀ™iznat. A bohuĀ¾el akceptovat fakt, Ā¾e nejen já, ale i celé mé okolí, je zmĀ›nou poĀ•así ovlivnĀ›no. Tím myslím tĀ™eba i moje auto. Na D1 se sice stále jezdí revue letní gummy, ale toho se já rozhodně nechci zůĀ•astnit.

Proto jsem se jednou takhle ráno vydala do servisu, aby mi byly letní vymĀ›nĀ›ny za ty správné, zimní. Vše probíhalo v pohodĀ›, auto bude za hodinku hotové, a tak jsem s sebou na cestu pĀ™ibalila i psa, Ā¾e v meziĀ•ase zajdeme do parku. Pes miluje jízdu autem a ještĀ› víc miluje moji toyotu. Ne Ā¾e by mĀ›l nĀ›jak zvlášĀ¥ pozitivní vztah k japonským znaĀ•kám, ale z jednoduchého dĀ›vodu, Ā¾e si tam prostĀ› dokáĀ¾e otevĀ™ít okýnka. Pan Pes vĀ›bec umí auta celkem dobĀ™e ovládat. Zakecám-li se (poblíĀ¾ auta, samozĀ™ejmĀ›) a on Ā•eká vevnitĀ™ a nudí se, Ā•i se mu Ā•ekání zdá nepĀ™imĀ›Ā™enĀ› dlouhé, zaĀ•ne na mĀ› troubit. Podle frekvence, délky a síly to to dĀ›lá schválnĀ›, to si jsem jistá. Tak ráno byly naloĀ¾eny nejen zimní kola, ale i pes – v novém, šarmantním obleĀ•ku - a vyrazili jsme. V servisu proběho vše rychle a do parku jsme se dostali v celkem Ā•asnou hodinu. Park to nebyl nijak velký, cestiĀ•ka kolem dokola tak pĀ› kilometr. Širá pláĀ›, sem tam holý stromek, jezírko a kachny uprostĀ™ed. Nikde nikdo. Pes zpĀ›sobnĀ› vystoupil a drĀ¾el se pĀ›knĀ› u nohy Ā•i poblíĀ¾. Kachny, zjevnĀ› zvyklé na psí pĀ™ítomnost, se nijak nepĀ™em „kdyĀ¾ to pĀ™ed psem neutíká, tak to není ono“, a tudíĀ¾ to za jakýkoli bĀ›h nestojí.

Ovšem co se stalo... Pan Pes najednou uvidĀ›l na druhé stranĀ› Ā•erného psa. Vizualní kontakt s jiným psem zpĀ›sobuje u mého psa okamĀ¾itou ztrátu sluchu, takĀ¾e je úplnĀ› zbyteĀ•né vydávat jakékoli povely. MĀ›j pes tedy okamĀ¾itĀ› vyrazil, a Ā¾e se bude kamarádit. Ā•erný pes se ale nijak kamarádit nechtĀ›l a tak to ten mĀ›j po chvíli vzdal a vrátil se ke mnĀ›. A tak si tak jdeme dokola, a najednou, ejhle, kdo to proti nám jde? Ā•erný pes. Kamarád! MĀ›j pes – jak jinak – okamĀ¾itĀ› vyrazil a Ā¾e se bude kamarádit. JenĀ¾e problém byl, Ā¾e to nebyl nový pes, to byl ten samej, se kterým uĀ¾ se cca pĀ™ed deseti minutama kamarádit snaĀ›il. Ā•erný pes byl jednoznaĀ›nĀ› znechucen a mizel.

My pokračĀ›ujeme v procházce. Jdeme si to pĀ›knĀ› po chodníku, potkáme nĀ›jakou paní, nezajem, potkáme bernardýna, nezajem…a najednou…hele! PĀ›kný Ā•erný pes! To bude kamarád!…a ten mĀ›j blbec, s tĀ™ívteĀ™inovou parou zlaté rybky, opĀ›t vyráĀ¾í na misi. Bylo mi toho Ā•erného celkem líto. Ušli jsme cca šest koleĀ•ek, a podle mého psa potkali celkem šest Ā•erných potencionálních kamarádĀ›. Ve finále se k nám pak ještĀ› pĀ™idal bílý kníraĀ•, který pro zmĀ›nu vydatnĀ› obtĀ›Ā¾oval mého psa, který naopak o nĀ›j nemĀ›l nejmenší zájem; takĀ¾e krk uzavĀ™el. TĀ›Ā¾ký je Ā¾ivot psa… Jaké máte vy zkušenosti z procházek?

VŠETEĀENICE